

amicitiā cupiunt, qui habitus veluti am consummata amicitia later. Nam quia ad mutua amicitiam propendant, & sibi invicem omnia officia praestant, putantur velle, sed re ipsa amici esse. Verum quemadmodum in caeteris, ita hic quoque vsu venit. Quemadmodum enim sani non sunt fatigati, qui id velint, ita nec amici, qui esse volunt. Argumento est, quod facile tales nondum assumpto experimento, ita nec calumnia circumveniantur, quod experimentum quibus in rebus habent, in his facile se calūnię non praebent in quibus autē non habent, persuadentur, si coniecturas calūniator adhibeat. Simul verō patet, nec inter prava amicitia constare posse: quippe qui iniqui sunt, & nemini sese committunt, ex se ipsi alios metiētes. Vnde & boni facilius decipiuntur, nisi ex periclitatione diffidat. Etenim pravi natura, bona amico preferūt, neq. quisquā amicū magis, quā res, amat. Nā tales amici non sunt: reprobā enim legi amicitie, amicorū cōmunia omnia asserenti: quandoquidē amicus rebus ipsis praferēdus est, non amicis res. Vnde prima amicitia inter paucos incidit, eō quod difficile sit, multorum capere experimentum, quandoquidē non omnibus quemadmodum oportebat, possis conuicere. Neque ex æquo de veste, & amico deliberare convenit, eliq. demens saltem compos. Et quo est vsus olim vt deteriore, non preferet ei, quod iudicet melius. In amicitia autem non facile pro veteri amico, incognitum assumet. Neque enim absque experimento est. & vni diei amicus: quā propter in proverbiū abiit, Salis modicus. Simul autem nō eo tantū quod simpliciter bonus quispiam sit, ad amicitiam sufficit, sed vt etiam tibi sit amicus. Bonus enim quisque dicitur simpliciter, eō quod bonus est: amicus autem, qui alteri bonus. Simpliciter autem bonus, amicūque in quo utraque ista concurrunt. Itaque quod simpliciter bonum alteri, hoc quamquam nō simpliciter bono: alteri verō bonus, eō quod velle. Amare autem vna multos, & ipsum hūc amorē auertere, impossibile erga plures operari. In his autem constat recte dici, Amicitiam constantiam bonorum esse, quemadmodum felicitas sufficientium: etenim natura, non facultates, firmitatē habet. Verū multo rectius virtutem naturę esse affirmatur, & tempus amantem iudicare, in fortunāque magis, quā successus. In illis enim verē declaratur quod dicitur, Communia amicorum

A ὡς φιλία. ὅταν γδ προσήμωσ' ἔχωσι φίλοι
 ἔξ, δια τὸ παρ' ἑῶν ἡμετέων, τὰ φιλικὰ δὴ ἡ-
 λους, οἷον) ἢ βέλτερον φίλοι, ἀλλ' ἔξ) φίλοι. τὸ
 δ' ὡς παρ' ὅτι ἡδ' ἡδὴν συμβαίνει, καὶ ὅτι τ'
 φιλικὸν οὐ γδ εἰ βούλων) ὑγαίνειν, ὑγαίνε-
 σιν, ὡς' οὐδ' εἰ φίλοι βούλονται, ἢ δὴ καὶ φί-
 λος εἰς ὁσμείον δ' ἔβδιδάβληται: γδ εἰ διακρί-
 μῆμοι αὐτοῦ πείρας τῶν τὸν ἔξποι. πῶς ἂν ἰσθ'
 B γδ ἢ βδιδάβληται, πῶς ἂν ἢ μὴ πειθεῖται αὐ-
 ὅταν σύμβολα λέγασιν αἱ διαβάλλοντες.
 αἴμα δ' φημερὸν ὅπ' οὐδ' ἐν τοῖς φάσιλοις
 αὐτῆ ἢ φιλία. ἀπίστος γδ ὁ φάσιλ. καὶ
 κακοῦδης πρὸς πάντας· αὐτῶ γδ με-
 τρεῖ πρὸς δὴσος. διὸ βδιδάβληται ἴστωρ
 οἱ ἀγαθὸς, αὐ μὴ διὰ πείρα ἀπίστῶσιν· οἱ δὲ
 φάσιλοι, αἰσροῦται τὰ φύσῃ ἀγαθὰ αἰτῆ τῆ
 φίλου, καὶ οὐδέσ φιλίῃ μέλλον ἀδραστον ἢ
 C πρῶτα. ὡς' οὐ φίλοι. οὐ γδ γίνεται οὕτω
 κινὰ τὰ φίλων. κορονέμεται γδ ὁ φίλος τοῖς
 πρῶτασιν, οὐ τὰ πρῶτα τοῖς φίλοις. οὐδ'
 γίνεται γδ ἢ φιλία ἢ πρῶτη ἐς πολλοῖς, ὅτε
 χαλεποὶ πολλῶν πείρα ἰλασθῆν. ἐκείσῃ γδ αὐ-
 δὲ συζησῶσιν. οὐδ' εἰ δὴ ἀρετίον ὁμοίως πῶς ἢ-
 ματίου καὶ φίλου. καὶ τοῖς ἐν πάσι δοκεῖ τῶ
 νομῷ ἔχοντος δυοῶν τὸ βέλτιον κίρεῖται, καὶ
 εἰ μὴ τῶ χείρονι πάλαι ἐχρητὸ τῶ βελτίονι,
 D μὴδ' πῶ τῶδ' αἰρετέον, ἀλλ' ἢ ἐν τῶ πεί-
 λα φήλου τὸν ἀγνώτα εἰ βελτίον. οὐ γὰρ ὅθεν
 αὐτοῦ πείρας οὐδὲ μαρ ἡμέρας ὁ φίλος, δὴσ'
 χρόνου δ' αἰ. διὸ εἰς παραμεία ἐλήλυθεν ὁ μέ-
 δμνος ἡδ' ἡδὴν. αἴμα δὲ εἰ μὴ μόνον ἀπλῶς
 ἀγαθὸν ἔξ, δὴσ' καὶ σὺ ἔξ, φίλ. ἔτσι σοι
 φίλος. ἀγαθὸς μὴ γδ ἀπλῶς ὅτι. τῶ ἀγα-
 θὸς ἔξ)· φίλ. δὲ, τῶ δὴσ' ἀγαθὸς· ἀπλῶς
 E ἀγαθὸς καὶ φίλος, ὅταν συμφωνίας ταῦτα
 ἀμφω. ὡς ὁ ὅθεν ἀπλῶς ἀγαθὸν, τὸ τού-
 του δὴσ', ἢ καὶ μὴ ἀπλῶς ἰσθ' αὐτοῦ δειψ', ὅ-
 λα δ' ἀγαθὸς, ὅπ' χρησῆμος. τὲ ἢ πολλοῖς
 ἀμα ἔξ) φίλος, καὶ τὸ φιλεῖν κωλύειν. οὐ γδ
 οἷον τὲ ἀμα πρὸς πολλοῖς ἐνεργεῖν. ἐκ δὴ
 τούτων φημερὸν ὅπ' ὀρθῶς λέγεται, ὅπ' ἢ φι-
 λία ἡδ' βδιδάβληται, ὡς παρ' ἢ βδιδάβληται ἡδ'
 αὐτάρκων καὶ ὀρθῶς εἰρηται' ἢ γδ φύσῃς βί-
 F βαιον, οὐ τὰ χήματα. πολὺ δὲ μέλλον
 εἰπῆν, ὅπ' ἢ ἀρετῆ τῆς φύσῃς, καὶ ὅπ' χρόνος
 λέγεται δεκτικῶν τὸν φιλοῦμερον, καὶ αἱ ἀ-
 τυχίαι μέλλον ἡδ' ἔστῃ χῶν. τότε γδ δηλο-
 νόπ' κατὰ ἡδ' φίλων. οὗτοι γδ μόνον αἰτῆ ἡδ'
 φύσῃ